

samme Forhold. — Vædringsforlaget under Nr. 6 sigter til den Ytring af den højtærede Minister under 2den Behandling, at det vilde kunne føre til Misbrug, naar det blev sagt, at „Retten til af anerkendte Sygekasser at nyde Bengehjælp strækkes sig under vedvarende Sygdom til et Tidsrum af mindst 13 Uger i Løbet af 12 paa hinanden følgende Maaneder“, paa den af den højtærede Minister ved 2den Behandling antydede Maade, at der blev ligesom sat en Præmie paa, at en Mand under en mere varig Sygdom i Løbet af kort Tid kunde være eller gøre sig rask for maaske at begynde paany at faa Sygeunderstøttelse indenfor samme Regnskabsaar. Dette har selvfølgelig ikke været Meningen, og Udvalget har da ment, at man uden Betænkelse kunde lade disse Ord udgaa. Man er derfor ikke blind for, at der i visse mindre Sygdomstilfælde kan opstaa Tvivls- spørgsmaal, men man tror ikke, at man behøver at tillægge dem større Betydning, end at man vil kunne komme ud herover. Vædringsforlaget under Nr. 7 er væsentlig en Redaktion for øvrigt i Henhold til, hvad der blev vedtaget her ved 2den Behandling. — De øvrige Vædringsforslag, som ere stillede under Nr. 8—48, ere i alt væsentligt Redaktionsændringer, som kun paa enkelte Punkter kunne siges at rette en Smule ved Meningen, hvorom der dog har været fuld Overensstemmelse i Udvalget, og jeg skal derfor ikke indlade mig paa nærmere Forklaring deraf, men kun anbefale ogsaa samtlige disse Vædringer, — som jeg henstiller at stemme over under et — saa vel som de 7 første til Tingets Vedtagelse.

Svarling: Naar den ærede Ordfører udtalte, at der havde været fuld Enighed i Udvalget om de første 7 Vædringsforslag, han har stillet, maa jeg dog bemærke for at forebygge Misforstaaelse, at dette gælder fuldt ud for Vædringsforslagene 1, 2, 6 og 7, men at det derimod er en Selvfølge, at vor Tilslutning til Vædringsforslagene 3, 4 og 5, der knyttede sig til Paragraffer, hvis Affattelse vi have været imod, jo ikke derved indeholder nogen Godkendelse fra vor Side af disse Paragraffer, saaledes som de erved ville blive affattede. Jeg siger kun dette for at forebygge Misforstaaelse, thi ellers

have vi ogsaa overfor disse Forhold ikke noget imod det her foreslaaede og kunne tiltræde det. Vi have ment, at da der i Udvalget var et almindeligt Ønske om, at Sagen saa hurtigt som muligt maatte komme til 3dje Behandling for atter at kunne komme over til det andet Ting, var der ingen Grund for os til nu at stille særlige Vædringsforslag vedrørende de Punkter i Loven, som vi ikke kunde give vor Tilslutning i den nuværende Affattelse. Det forekom os, at der ikke var tilstrækkelig Grund til nu saa Dage efter at genoptage ganske samme Forhandling, som vi havde her ved 2den Behandling, om de samme Stridsspørgsmaal, naar der dog ikke var nogen Udset til, at Striden paa dette Stadium kunde løses. Vi forbeholde os derfor naturligvis vor Stilling overfor disse omstridte Spørgsmaal, det vil sige, overfor Spørgsmaalet om Statskassens Tilskud og Betingelserne derfor, overfor Spørgsmaalet om Kommunernes Udgang til at betale Bidrag for Medlemmer i Sygekasser, hvorved man kommer ind paa Sygeforsorgelse i Stedet for Sygeforsikring, overfor Spørgsmaalet om, hvilke Ydelser Sygekasserne skulle være forpligtede til at give, navnlig altsaa hvorvidt de normalt skulle give fri Lægehjælp, overfor Spørgsmaalet om en Supplerings af den tidligere § 6, den nuværende § 8, hvor man jo ved 2den Behandling fastholdt det ene Stykke, vedrørende en Person's Overgang fra en Sygekasse til en anden uden Hensyn til Aldersbestemmelsen, men derimod lod det andet Stykke falde bort, som omhandler det Tilfælde, hvor der var Helbreds-hensyn, som fremkaldte Vanskeligheder. Paa disse Punkter maa vi altsaa forbeholde os at staa frit, naar Sagen — forventelig — kommer tilbage til Tinget til en eneste Behandling. — Hvad angaar de af Udvalgets Formand under Nr. 8—48 stillede Vædringsforslag, skal jeg bemærke, at jeg har gennemgaaet dem alle, og det er lutter Redaktionsændringer. (Modsigelse af Indenrigsministeren). Ja, jeg tror dog ikke, der paa noget Punkt er en virkelig Realitetsændring — jeg har i alt Fald ikke opdaget det — og jeg for mit Vedkommende har ikke noget imod de saaledes foreslaaede Vædringer.

Svarum: Jeg skal udtale, at jeg ikke har noget at bemærke imod de foreliggende